

Lidia Putowska

Ireneusz Rębosz :
13.02.1937-1.12.1996

Rocznik Muzeum Narodowego w Kielcach 19, 449

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IRENEUSZ RĘBOSZ
13. 02. 1937 – 1. 12. 1996

Dnia 1 grudnia 1996 roku zmarł Ireneusz Rębosz, kierownik Muzeum Henryka Sienkiewicza w Obłęgorku – oddziału Muzeum Narodowego w Kielcach – związany z nim przez prawie 25 lat.

Kielczanin z urodzenia – był wychowankiem Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Kielcach. Studia odbywał na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Historii, ukończył je w 1962 roku, broniąc pracy magisterskiej na temat rodzinnego miasta.

Zanim w 1972 roku objął kierownictwo obłęgorskiego muzeum przez kilka miesięcy pracował w Wojewódzkiej Bibliotece Publicz-

nej i w Wojewódzkim Domu Kultury, a potem przez dziewięć lat w Zarządzie Okręgowego Związku Zawodowego Chemików, gdzie był szczególnie zainteresowany dziedziną „kulturalną” działalności związkowej.

1 czerwca 1972 r. przyjął funkcję kierownika Muzeum Henryka Sienkiewicza w Obłęgorku i pełnił ją aż do swego nagłego odejścia. Lata Jego pracy w muzeum obejmują prawie 2/3 dziejów tej placówki – czasu, w którym wiele się w muzeum zmieniło. W 1976 r. stało się ono oddziałem Muzeum Narodowego w Kielcach. Na okres 1981–1986 przypadł kapitalny remont pałacyku. Zupełnemu przeobrażeniu uległa poświęcona pierwszemu polskiemu laureatowi Literackiej Nagrody Nobla „Wystawa biograficzno-literacka”. Ożywiły się kontakty z Kołem Przewodników Świętokrzyskich w Kielcach, do których grona Ireneusz sam się zaliczał. Jego zasługą była żywa współpraca z innymi muzeami biograficznymi, przede wszystkim sienkiewiczowskimi: w Poznaniu i Woli Okrzejskiej. Dbał o promocję muzeum, z Jego inicjatywy muzeum wydawało jubileuszowe ekslibrisy i medale, a rocznice sienkiewiczowskie odnotowywało wydawnictwami, okolicznościowymi datownikami i stemplami.

Był współautorem przewodnika po muzeum, który ukazał się drukiem w 1978 r., a jego wznowienie w 1992 r. W Roku Sienkiewiczowskim napisał tekst do albumu wydanego w 1996 r. przez oficynę „Voyager” z Warszawy. Album ten zaakcentował przypadające na ten rok sienkiewiczowskie rocznice (narodzin i śmierci pisarza), przypominając 100-lecie wydania *Quo vadis*. Nasza placówka została w nim zaprezentowana na artystycznych fotografiach Pawła Pierścińskiego.

Dbał o rozwój muzeum i upowszechnianie wiedzy o osobie jego patrona, a jako były działacz związkowy – o dobrą atmosferę w pracy.

Lidia Putowska